

S pejskem pomáhá pacientům

Renata Hasilová z Valtic miluje psy a už mnoho let se věnuje canisterapii. Nově dochází také za lidmi z léčebny dlouhodobě nemocných ve Valticích.

■ DAGMAR NEJEZCHLEBOVÁ

VALTICE | Mít psa bylo jejím velkým snem už odmala. Tenkrát ještě marně. Zato nyní si Renata Hasilová z Valtic čtyřnohých kamarádů užívá doma i v práci.

„Až při studiu na zemědělské a lesnické univerzitě jsem se seznámila v roce 1989 s kamarádkou, jejíž rodiče doma měli zlaté retrívry. O dva roky později jsem jim pomohla poprvé odchovat štěňata a jednu fenku jsem si nechala,“ popisuje své chovatelské začátky Hasilová.

Retrívřům zůstala věrná celé roky, i když později dala šanci také laboratorům a jiným

plemenům.

„Měli jsme anglickou špringeršpanělku, norfolkskou teriérku, teď se u nás zabydlela také fenka flat coated retrívra,“ vyjmenovává chovatelka.

Pacienti ve valtické léčebně dlouhodobě nemocných se na Daggi pokaždé těší.

FOTO (2x) | DAGMAR NEJEZCHLEBOVÁ

Během let jí prošly pod rukama více než tři desítky psů. Někteří na měsíce, jiní na celý psí život. „Každý z nich má svůj vlastní příběh, a i když ne vždy byl ten příběh celý šťastný, na každého z nich vzpomínám s láskou, každý z nich mě něco naučil. Každého z nich jsem totiž musela a musím brát jako individualitu a najít vlastní cestu a podobu našeho vztahu,“ říká Hasilová.

Canisterapeutické zkoušky složili všichni čtyři pejsci, se kterými chovatelka sdílí domácnost. Hlavním předpokladem pro canisterapii je podle ní pozitivní a aktivní vztah psa k lidem.

Důležitá je povaha, výchova i výcvik

„Nestačí, že miluje rodinu, že se nechá hladit. Je potřeba, aby kontakt vyhledával, užíval si ho. Velkou roli hraje také výchova štěněte, musí se všestranně socia-

lizovat,“ snaží se přiblížit canisterapeutka. Velmi důležitý je samozřejmě také výcvik psa.

Jak řekla, každý pes je jiný a je potřeba pochopit jeho potřeby a vloh. „Měli jsme fenku zlatého retrívra, která se o nás nechtěla dělit s dalšími psy. A tak žila dlouhý život spokojeně u kamarádky, byly nerozlučná dvojice,“ vzpomíná Hasilová.

„Nemá smysl lámat lidi proti jejich vůli.“

Platí to ale také naopak. „Naše devítiletá Daggi žila první rok a půl u kamaráda myslivce. I když miluje pobyt venku a je výborná aportérka, kamarád vycítil, že fenka potřebuje pracovat s lidmi. Přivezla jsem ji, během dvou týdnů složila canisterapeutické zkoušky a okamžitě začala naplno pracovat v Denním stacionáři Utilis s postiženými dětmi a nyní s ní docházím také do léčebny dlouhodobě

Canisterapie

Léčebný či podpůrný kontakt psa s člověkem. Název „canisterapie“ vznikl v České republice.

nemocných ve Valticích,“ chválí svou „svěřenyni“ milovnice psů.

Lidé na od pohledu sympatické retrívry reagují velmi pozitivně. Když ale zájem nemají, nemá podle chovatelky smysl lámat je proti jejich vůli.

„Stalo se, že paní po roce a půl, kdy psa jen pozorovala u ostatních klientů, mi poprvé podala kus rohlíku od svačiny s tím, že ho pro psa schovala. Postupně začala u psa rehabilitovat, i když stále měla obavy, překonávala je a já ji respektovala tím, že jsem při práci stavěla psa tak, aby hlavou stál od ní,“ uzavírá Renata Hasilová zajímavým příběhem.

Fotogalerie na www.5plus2.cz